

et Forslag om dens Omordning til næste Session. — Den samme ærede Landssthingsmand bemærkede, at det efter hans Mening var en mindre hensigtsmæssig Maade, hvorpaa Staten understøtter Huusdyravlens, nemlig ved Præmier. Det Spørgsmaal, paa hvilken Maade Staten skal lade sit Bidrag komme denne vigtige Deel af Landbruget tilgode, har ofte og gjentagende været Gjenstand for levende Forhandlinger her i Rigsdagen, og maa for Tiden vistnok betragtes som afluttet ved Loven af 1862. Jeg troer derfor ikke, at der bør være Tale om nu for Tiden at søge at gaae en ny Vej i saa Henseende; man maa vistnok afvente nogen Tid og see, hvorledes de Foranstaltninger, der ere anordnede ved den nævnte Lov, virke. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om Nørresundbys Næringsforhold, og navnlig om der er paatænkt nogen Omordning deraf med Hensyn til den Bro, der skal anlægges over Limfjorden til Aalborg, da har jeg ganske vist ikke paatænkt noget Saadant, og jeg antager heller ikke, at Nørresundby kan siges at ville blive stillet meget uheldigere nu end tidligere. Den Lov, der ordnede Nørresundbys Forhold til Aalborg, troer jeg snarere maa betragtes som en Lov, der sikrer Nørresundby gunstigere Næringsforhold end de andre Dele af Landet, der ere i en lignende Stilling; og jeg troer ikke, at der er nogen Anledning til nu at hæve denne Lov. Skulde der skee nogen Forandring i saa Henseende, saa maatte den vel snarere nærme sig til at indlemme Nørresundby i Aalborg, men dertil antager jeg dog ikke, at Tiden endnu er kommen.

L. Jensen: Først skal jeg udtale, at det glæder mig, at den ærede Indenrigsminister er enig med mig i, at en Omordning af Sandflugtsbøvesenet er paatrængende nødvendig, og at han vil tage denne Sag i sin Haand, da jeg veed, at der er Mange i den Egn, hvorfra jeg er, der antage, at man vil være istand til med langt færre Afgifter at fremme dette Foretagende. Derimod kan jeg ikke være enig med den ærede Minister i, at man med Hensyn til Sagen om Huusdyravlens skulde afvente Tiden, og at Sagen paa en Maade skulde være afluttet indtil videre ved Loven af 1862. Jeg

troer, at Statens Bidrag hertil vilde anvendes bedre ved Understøttelse af Aktieselskaber, og jeg har gjort den Erfaring, at de ikke anvendes heldigt paa den nuværende Maade. Hvad Nørresundby angaaer, da blev, som bekjendt, Næringsfrihed tilstaaet denne By meest af Hensyn til dens Opland, Vendskysfel, og navnlig fordi Forbindelsen mellem Nørresundby og Aalborg var meget ufuldstændig, og man trængte til en Handelsplads Norden for Limfjorden; man fik da til ved en Lov at give Nørresundby en vis Handelsret, idet man til Gjengjæld for denne Frihed paalagte Nørresundby at yde et Bidrag til Aalborg Kæmmerkasse; dette Bidrag er blevet opkrævet efter en ikke ringe Maalestok, uagtet, som bekjendt, den største Deel af de Goder, Aalborg har, f. Ex. Gasbelysning, brolagte Gader o. s. v., ere saadanne, som Nørresundbys Indbyggere ikke nyde godt af. Dertil kommer, at, da det er Kommunalbestyrelsen i Aalborg, som bestemmer, hvormed Sundby skal give, saa er Sundby aldeles udelukket fra Stemme med Hensyn til det Beløb, den skal udrede. I den Henseende er Sundby altsaa allerede nu uheldig stillet; men naar Broen kommer istand, saa er Vendskysfel saa godt som landfast med Aalborg, og det er da rimeligt, at Landmændene ville tage over for at handle til Aalborg, hvor der findes større Handlende, og hvor Dampskibene lægge til. Skulde saa Sundby fremdeles bære den Byrde, som ifølge denne Lov paahviler den, saa forekommer det mig, at der skeer Sundby ikke lidet Uret. Det er, som sagt, alt nu en stor Byrde, men den bliver større i Forhold til, som Handelen i Sundby bliver mindre. Det er jo bekjendt, at yngre Handlende paa en mindre Plads ikke kunne udholde Konkurrencen med ældre Handlende paa en større Plads, og dette Forhold vil her bevirke, at det halve Vendskysfel, naar Broen kommer istand, trækker over Fjorden; Indtægterne for Beboerne af Sundby ville derfor blive smaa, og der vil blive mindre Styrke til at bære de Afgifter, der skulle svares til Aalborg Kommune. Jeg troer derfor, at der er nogen Grund til at komme Sundby til Hjælp. Jeg mener ikke, at Næringsfriheden skulde tages fra den, men jeg troer, at Sundby iøvrigt burde betragtes,